

Књига пророка Данила - дванаести број

Тама

Jeff Pippenger

2023-12-07

Реч или израз који је удвостручен у надахнутој речи представља симбол поруке другог анђела.

И друге године царовања Навуходоносора, Навуходоносор усни снове, и дух му се узнемири, те га сан остави. Тада цар заповеди да дозову гатаре, и звездаре, и врачаре, и Халдејце, да кажу цару његове снове. И они дођоше и стајаху пред царем. А цар им рече: Уснио сам сан, и дух ми се узнемири да дознам сан. Данило 2:1–3.

У „тами“ ноћи, Навуходоносор је сањао о лику, али се није могао присетити сна. У ноћном сну, сањао је о лику, али је сан о том лику био тако таман његовом разумевању као што је била и ноћ у којој је сањао тај сан.

Тада Халдејци рекоше цару на сирском: О царе, живи довека; кажи слугама својим сан, и ми ћемо показати тумачење. Цар одговори и рече Халдејцима: ствар је отишла од мене; ако ми не обзнаните сан, са тумачењем његовим, бићете исечени на комаде, и куће ваше биће претворене у ђубриште. Ако ли покажете сан и тумачење његово, примићете од мене дарове и награде и велику част; зато ми покажите сан и тумачење његово. Данило 2:4–7.

Испит Навуходоносоровог сна о кипу био је испит осмишљен да открије ко може пружити тачан пророчки опис кипа који је обавијен тамом, заједно са тумачењем садржаја сна. Порука другог анђела, која је у милеритској историји била здружена са поруком Поноћног вапаја, била је предобликована Илијом у надметању на гори Кармил. И она је, такође, била испит који ће показати не само ко је прави Бог, него и ко је прави пророк. Вилијам Милер, за кога сестра Вајт непосредно каже да је био предобликован Илијом, представљао је Илију на Кармилу. Ипак, није се представљао толико Вилијам Милер, колико правила пророчког тумачења која је био наведен да разуме. На гори Кармилу, пророци мушког бога Вала и пророци женског бога Астароте показали су се као лажни пророци. У историји милерита, протестантске цркве су се показале као лажни пророци, као што је то било предобликовано гором Кармил.

Када су протестантске цркве показале своје одбацивање правила пророчког тумачења Вилијама Милера, постале су кћери Рима. У пророчком смислу, кћи је обличје своје мајке. Испит на којем су протестанти пали у милеритској историји био је испит који је препознао и произвео лик (кћер) звери. Управо се ту рог истинског протестантизма показао у супротности са рогом отпадничког протестантизма. Навуходоносор је захтевао тумачење, и чинећи то, по промислу је био укључен у произвођење манифестације и лажних и истинских пророка.

Они опет одговорише и рекоше: Нека цар каже сан слугама својим, па ћемо казати његово тумачење. Цар одговори и рече: Поуздано знам да хоћете да добијете на времену, јер видите да ми је ствар измакла. Али ако ми не обзнаните сан, за вас има само једна одредба; јер сте се припремили да преда мном говорите лажљиве и покварене речи, док се време не промени; зато ми кажите сан, и знаћу да ми можете казати и његово тумачење. Данило 2:7–9.

На завршетку периода испитивања, разлика која је била показана на гори Кармилу и 22. октобра 1844. године, такође је била илустрована у другој глави Данила. У три пророчка приказа — горе Кармила, милеритске историје и Навуходоносоровог сна о лику — нагласак је на исправном пророчком тумачењу, представљеном Илијом, Милером и Данилом. Тумачење сна јесте порука која је распечаћена у историји у којој се показују две класе пророка.

Халдејци одговорише пред царем и рекоше: Нема човека на земљи који би могао показати цару ствар коју тражи; зато нема цара, господара ни владара који је тако нешто затражио од иједног мага, или астролога, или Халдејца. И ствар коју цар тражи јесте ретка, и нема другога који би је могао показати пред царем, осим богова, чије пребивалиште није са телом. Због тога се цар разгневи и веома разјари, и заповеди да се погубе сви мудраци вавилонски. Данило 2:10–12.

На гори Кармил, Илија је предложио пробу, а проба коју је предложио није била само да покаже ко је прави Бог, него и ко је прави пророк. У другој глави Данила, Халдејци су ти који указују на пробу која је показала разлику између истинитог и лажног. Они објашњавају да се тумачење које Навуходоносор тражи може утврдити једино од Бога, а не од људи. Они су се такође жалили да је однос између Навуходоносора и његових верских мудраца био неисправан однос када кажу да је „тешка ствар што цар иште“. Они желе да се цар, који представља државу, држи подаље од верске области у којој се подразумева да су они ауторитети. Они не протестују против начела сједињења цркве и државе; они протестују што Навуходоносор, представљајући државу, захтева да влада црквом. Њима би однос цркве и државе одговарао, када би верске вође владале над државом. Проба иконе звери јесте место где одлучујемо о својој вечној судбини — као сан о Навуходоносоровом лику — то је проба живота или смрти.

И изађе заповест да се мудраци погубе; и тражаху Данила и његове другове да их погубе. Тада Данило одговори разборито и мудро Ариоху, заповеднику цареве страже, који беше изашао да погуби мудраце вавилонске: Одговори и рече Ариоху, царевом заповеднику: Зашто је ова заповест од цара тако нагла? Тада Ариох обзнани ствар Данилу. Данило 2:13–15.

Када је Данило просветљен у погледу разумевања околности живота и смрти сна о још увек непознатом лику, он представља просветљење сто четрдесет и четири хиљаде у погледу чињенице да се налазе у историји другог, визуелног испита у оквиру процеса испитивања у три корака. Али Данило не представља једноставно оне који су изабрали да се хране исправном храном и стога положили први испит, него такође представља људског

представника коме је Бог дао посебан увид у библијско пророштво.

А овој четворици деце Бог даде знање и вештину у свакој науци и мудрости; а Данило имаше разумевање у свим виђењима и сновима. Данило 1:17.

Иако су сва четворица верних Јевреја успешно прошла испит у погледу исхране, Данило је био изабран као весник виђења и снова. Данило представља пророчког весника, каквог представљају Илија, Јован Крститељ, Јован Откривалац, Вилијам Милер и Future for America. Пророчки весник никада није одвојен од пророчког испита.

У Христово време, они који су одбацили Јованово сведочанство, нису могли имати користи од Исуса. У милеритској историји, они који су одбацили прву вест (представљену Вилијамом Милером), нису могли имати користи од друге вести. У обе историје верни нису препознали куда је водио процес кушања. Ученици су одбијали да виде крст, иако им је било јасно речено да ће се то догодити. Милерити нису могли да виде велико разочарање. Данило, када га је Ариох обавестио о околностима живота и смрти повезаним са Навуходоносоровим сном о кипу, није знао ни какав је био садржај сна нити куда је водила проба у вези са кипом. Све што је знао било је да је то питање живота и смрти. Зато је Данилу било потребно време да разуме тумачење.

Тада Данијел уђе и замоли цара да му даде времена, како би цару казао тумачење. Данило 2:16.

Данило је испољио веру у погледу исхране (методологије) коју је одлучио да прихвати при првом испиту. Стога му је било дато време, као што је било дато и ученицима у Христово време. Време које је било дато ученицима било је раздобље Христове смрти, погребенија, васкрсења и Његовог почетног вазнесења, пре него што се састао с ученицима на путу за Емаус, а потом опет у горњој соби. Затим, на крају тог времена, дунуо је на њих Духа Светога.

И када ово рече, дуну на њих и рече им: Примите Духа Светога. Јован 20:22.

Језекиљ је пророковао, и суве кости су се саставиле. Потом је Језекиљ поново пророковао, и Свети Дух је био удахнут у новообразована тела, те су устала као силна војска. Када је Христос дунуо на ученике, отворио им је разум.

Тада им отвори ум да разумеју Писма. Лука 24:25.

Сви пророци говоре о свршетку света, и Данило није изузетак. Време које је затражио било је временски период у коме је могао примити просветљење. Време чекања за милерите било је од првог разочарања па све док нису препознали да се налазе у времену одлагања у вези с пророштвима из двадесет пете главе Јеванђеља по Матеју и друге главе Авакумове. Историја времена одлагања у милеритској историји испунила се у време поруке другог анђела. Друга глава Данилова представља ту исту историју, стога се његов захтев за време пророчки подудара с временом одлагања милерита. Према томе, Данилов захтев за време и време одлагања милерита представљају време одлагања сто четрдесет и четири хиљаде, које

је отпочело 18. јула 2020. године.

Данилова молба за време да разуме Навуходоносоров сан о лику представљена је у једанаестој глави Откривења као три и по дана током којих су два сведока лежала мртва на улици. У историји та три и по дана из Откривења једанаест, та три и по дана која симболично представљају пророчку пустињу, постоји глас који вапије. Људски глас којим се Утешитељ служи да пробуди и оживи мртве суве кости представљен је Данилом, коме је дато пророчко откривење о томе шта је сан био и шта је представљао. Глас који вапије у пустињи добио је пророчко разумевање снова и визија, као што је представљено Данилом. Тај глас вапије, показујући тиме да му је дата порука поноћног вапаја, а вапај се даје у поноћ, која представља таму.

У најдубљој тами, у поноћ, гласу (Данило) било је дато разумевање поруке која је била обавијена тамом. Заповест дата гласу (Језекиљу) јесте да пророкује мртвим сувим костима. Док он то чини, Утешитељ бива удахнут на мртве на улици и они „оживљавају“. Али оживљење се остварује једино молитвом. Молитва је путоказ у историји оживљења мртвих сувих костију које су побијене на улици. Данило пророчки представља тај путоказ, управо на одговарајућем месту на коме је тај путоказ означен.

„Oživljavanje istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Težnja za tim treba da bude naše prvo delo. Mora se uložiti usrdan napor da se zadobije blagoslov Gospodnji, ne zato što Bog nije voljan da izlije svoj blagoslov na nas, već zato što nismo spremni da ga primimo. Naš nebeski Otac spremniji je da da svoga Svetoga Duha onima koji Ga mole, nego što su zemaljski roditelji spremni da daju dobre darove svojoj deci. Ali naše je delo da ispovešću, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Oživljavanje se može očekivati jedino kao odgovor na molitvu. Dok je narod tako lišen Svetoga Duha Božjega, ne može ceniti propovedanje Reči; ali kada sila Duha dotakne njihova srca, tada izložene besede neće biti bez dejstva. Vođeni učenjima Božje Reči, uz ispoljavanje Njegovoga Duha, u vršenju zdrave razboritosti, oni koji prisustvuju našim skupovima steći će dragoceno iskustvo i, vrativši se svojim domovima, biće spremni da vrše blagotvoran uticaj.“

„Стари носиоци заставе знали су шта значи борити се с Богом у молитви и уживати у изливању Његовог Духа. Али они силазе са позорнице деловања; и ко се подиже да заузме њихова места? Какво је стање са нараштајем који стаса? Да ли су обраћени Богу? Јесмо ли будни за дело које се одвија у небеској светињи, или чекамо да нека приморавајућа сила дође на цркву пре него што се пренемо? Да ли се надамо да ћемо видети целу цркву препорођену? То време никада неће доћи.“

„У цркви има особа које нису обраћене и које се неће ујединити у усрдној, делотворној молитви. Ми морамо појединачно приступити делу. Морамо се више молити, а мање говорити. Безакоње се умножава, и народ мора бити поучен да не буде задовољан обликом побожности без духа и силе. Ако будемо усмерени на испитивање сопствених срца, уклањање својих греха и исправљање својих злих склоности, наше душе неће се уздизати ка таштини; нећемо се уздати у себе, имајући трајно осећање да је наша

довољност од Бога.” Selected Messages, књига 1, 121, 122.

На основу вере у исхрану коју је Данило изабрао да једе, он је потом био уведен у процес визуелног испитивања који је захтевао да употреби методологију коју је његова исхрана представљала, да најпре обећа да ће његов Бог препознати и објаснити сан, а потом и да тај сан изложи цару. Поседовао је исправну исхрану, или исправну методологију, а затим је требало да визуелно покаже своју веру износећи поруку о Навуходоносоровом сну о кипу, који је био у потпуној „тами“. Његов следећи поступак био је његово визуелно испољавање вере, јер је тада применио божанску формулу за Божји народ када се нађе у тами.

„Тама злог обавија оне који занемарују молитву. Непријатељева дошаптавања искушења маме их на грех; а све је то зато што не користе предности које им је Бог дао у божанској установи молитве. Зашто би синови и кћери Божје оклевали да се моле, када је молитва кључ у руци вере којим се откључава небеска ризница, у којој су похрањена безгранична богатства Свемоћи? Без непрестане молитве и будног бдења у опасности смо да постанемо немарни и да скренемо с правог пута. Противник непрестано настоји да запречи пут ка престолу милости, да не бисмо усрдном молбом и вером задобили благодат и силу да се одупремо искушењу.“ Пут Христу, 94.

Суочен са тамом садржаја Навуходоносоровог ноћног сна, Данило се удружио са своја три друга и помолио се.

Тада Данијел отиде својој кући и објави ствар Ананији, Мисаилу и Азарији, својим друговима, да моле милост од Бога небескога за ову тајну, да Данијел и његови другови не изгину с осталим мудрацима вавилонским. Тада се тајна откри Данијелу у ноћном виђењу. Тада Данијел благослови Бога небескога. Данијел проговори и рече: Нека је благословено име Божје од века и до века, јер су мудрост и сила Његове. И Он мења времена и рокове; свргава царе и поставља царе; даје мудрост мудрима и знање онима који имају разума; открива дубоке и тајне ствари; зна шта је у тами, и светлост пребива с Њим. Тебе хвалим и славим, о Боже отаца мојих, који си ми дао мудрост и силу, и сада си ми обзнанио оно што смо молили од Тебе; јер си нам сада обзнанио цареву ствар. Данило 2:17–23.

Тада је Данило био награђен од Онога који „зна шта је у тами“. Покрет за недељно законодавство одвија се у тами, а од оних који су исповедили да се хране божанском храном захтева се да препознају обликовање лика звери, који припрема верску и политичку платформу за наметање жига папске власти.

Друга глава Данила не поистовећује једноставно историју другог анђела у милеритској историји, него још непосредније приказује историју другог анђела у покрету трећег анђела. У испитивању сна о Навуходоносоровом лику представљен је испит лика звери. Пророчки кораци Божјег народа у буђењу за животне и смртне околности приближавајућег закона о недељи веома су одређено поистовећени у књигама Данила и Откривења.

Данило представља гласника историје у којој се објављује порука о животу или смрти из сна о кипу. Он стоји на начелу исхране које је разумео и вером изјављује да Бог може обзнанити

виђење, али тражи време. То време је време оклевања. На завршетку времена оклевања, дато му је знање о ономе што је било у тамном Навуходоносоровом сну, али не само то. Он не само да прима разумевање сна о кипу, који представља слику звери и с њом повезану пробу, него такође на крају времена оклевања слави Бога јер Бог „даје мудрост мудрима и знање онима који имају разум; Он открива дубоке и тајне ствари; зна шта је у тами, и светлост обитава с Њим.”

Данило овде поставља своју хвалу у оквир чињенице да је дошло до „умножења знања“, јер он, који у дванаестом поглављу истиче да ће „мудри“ разумети „умножење знања“, такође прославља Бога што је „мудрост“ и „знање“ дао „мудрима“. Он се непосредно позива на мудре девојке и повезује своје време са временом одлагања. Он приказ који се налази у другом поглављу поставља непосредно у савршено испуњење времена одлагања из Матеја двадесет пет у покрету трећег анђела. Још је значајнија чињеница да књига Откривења показује да је, непосредно пре завршетка времена милости, Јовану било речено да не запечати речи пророштава књига Данила и Откривења, јер су то једна те иста књига.

И рече ми: Не запечаћуј речи пророчанства књиге ове, јер је време близу. Ко чини неправду, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље чини правду; и ко је свет, нека и даље буде свет. Откривење 22:10, 11.

Време када пророштва Данила и Откривења треба да буду отпечаћена јесте време оклевања из приче о десет девојака, а то време је представљено Даниловом молбом за време. Његову молбу за време пратиле су молитве, које морају настати унапред, пре васкрсења мртвих сувих костију. У временском раздобљу у којем је откривено умножење знања и разумевање лика из сна, обавијеног тамом, Бог је учинио још нешто за Данила. „Он открива дубоке и тајне ствари.“ Тајна ствар историје поноћног поклича јесте пророштво у Откривењу које бива отпечаћено непосредно пре затварања времена милости. Та „дубока и тајна“ ствар јесте „истина“.

Истина постаје пророчки кључ који се отвара веснику представљеном Данијелом, омогућавајући да се препозна скривена историја „седам громава“. Скривена историја јесте историја трију путоказа. Први је разочарање, а последњи је разочарање, као што је приказано у милеритској историји. Јеврејска реч која се преводи као „истина“ створена је од стране „Дивног Лингвисте“, спајањем првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфабета. Исус је први и последњи, и Он је „истина“. Структура речи коју је створио „Дивни Лингвиста“ указује на три пророчка путоказа који су скривена историја „седам громава“, а који су требало да буду запечаћени све док Данијел не затражи „време“ и не оде на молитву.

Разочарање од 18. јула 2020. било је први обележивач, и оно илуструје разочарање повезано са последњим од три обележивача, а то је недељни закон. Средње слово, тринаесто слово, символ је побуне, и оно је символ средњег обележивача скривене историје седам громава. Побуна је представљена лудим девицама при Поноћном покличу, јер је Поноћни поклич средњи обележивач историје од три корака: 18. јула 2020, Поноћног поклича и ускоро

долазећег недељног закона. Чим наступи поноћ, време прелази у тринаести час, где се видљиво испољавање лудих девица показује њиховим препознавањем да немају златно уље.

У симболичкој „пустињи“ „три и по дана“ из једанаестог поглавља Откривења, Божји народ је представљен као да се налази у симболичкој историји проклетства „седам времена“. На крају тог раздобља, они треба да препознају да су били расејани, да су сагрешили, да су и њихови оци сагрешили, да су ходили насупрот Богу и да је Бог ходио насупрот њима. То препознавање треба да их наведе да се моле молитвом из двадесет шестог поглавља Левитске књиге. То препознавање да морају да се моле молитвом из двадесет шестог поглавља Левитске књиге пророчки је усклађено са Даниловом молитвом из другог поглавља Књиге пророка Данила, а илустровано је Даниловом молитвом у деветом поглављу. Разлог што се Данило у деветом поглављу молио молитвом из двадесет шестог поглавља Левитске књиге заснивао се на његовом препознавању да се налази на крају седамдесет година Јеремијиног пророчанства о ропству Божјег народа.

Тих истих седамдесет година представљају историју запечаћења Божјег народа. Тих седамдесет година представљају очишћење из треће главе Малахије и Христово два очишћења храма. Оне представљају историју испита слике звери. Та историја почиње 11. септембра 2001. године и завршава се ускоро долазећим законом о недељи. На крају тог симболичног периода од седамдесет година, Данило тражи „време задржавања“ како би могао да се моли. На његову молитву било је одговорено када му је била откривена коначна тајна пророштва. То откривење дошло је док је Божји истински протестантски народ још увек био у „пустињи“, у времену расејања после 18. јула 2020. године. У то време „истина“ је била откривена „гласу који виче у пустињи“.

Наставићемо са другом главом Данила у наредном чланку.

И разгневи се Господ на ову земљу, да пусти на њу сва проклетства написана у овој књизи; и искорени их Господ из њихове земље у гневу и у јарости и у великом негодовању, и баци их у другу земљу, као што је данас. Тајне припадају Господу Богу нашем; а оно што је откривено припада нама и синовима нашим до века, да бисмо држали све речи овога закона. Поновљени закони 29:27–29.